

gen, og regeringen har et andet syn på sagen – kan det jo være reel politisk uenighed, der gør, at Enhedslisten ikke er tilfreds, og det ville da være fuldstændig urimeligt, hvis skatteborgerne skulle betale masser af penge, for at Enhedslisten og andre partier kunne få undersøgt en sag, hvor det alene er almindelig politisk uenighed, der er grundlaget for, at man ønsker at foretage en undersøgelse.

Jeg har svært ved at forstå fru Line Barfods spørgsmål som spor andet end en bekræftelse på, at demokrati kun er noget, man tager alvorligt, når man selv er enig med flertallet, men sådan kan det jo aldrig nogen sinde være. Jeg har allerede tidligere sagt til fru Pia Gjellerup, at der lå meget grundige principielle overvejelser bag den afbalancerede måde, man valgte at udforme lov om undersøgelseskommissioner på, og jeg synes ikke, debatten i dag har bidraget til, at lovgivningen skal ændres.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg må altså indrømme, at jeg endnu ikke har hørt noget argument fra ministeren for, hvorfor det i et politisk spil nødvendigvis er sådan, at regeringen og dens faste flertal altid vil være dybt saglige og kun vil nedsætte undersøgelseskommissioner, når det er dybt sagligt begrundet, mens et mindretal pr. definition kun vil nedsætte undersøgelseskommissioner, hvis det har usaglige politiske grunde til at gøre det. Sådan må jeg forstå ministeren, og det synes jeg er en mærkelig opdeling.

Hvis ministeren kigger på historien og på forholdene i andre lande, kunne ministeren måske bare prøve at overveje, om der ikke kan være situationer, hvor en regering med et fast flertal, som vi har haft det, siden hr. Anders Fogh Rasmussen blev statsminister, ikke ønsker at få en sag belyst, fordi den kan skade regeringen, og mindretallet – på grund af at lovgivningen er, som den er i dag – ikke har mulighed for at få et reelt grundlag for en politisk diskussion af sagen, fordi det ikke kan få adgang til alle de oplysninger, regeringen ligger inde med.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Line Barfod, at jeg faktisk synes, fru Line Barfod modsiger sig selv lidt.

Fru Line Barfod siger, at når der er sager, som kan være ømtålelige for en regering, er man

overhovedet ikke indstillet på at lade dem undersøge. Men det er jo ikke rigtigt, for fru Line Barfod nævnte jo selv to sager, nemlig Dan Lynge-sagen og TDC-sagen, hvor der er nedsat en undersøgelseskommission, der arbejder for øjeblikket. Det synes jeg bare er et bevis på, at når der er sager, som samlet set ud fra samfundsmæssige betragtninger trænger til, at andre øjne kigger på dem for at redegøre for deres faktiske hændelsesforløb, er det fornuftigt at nedsætte en undersøgelseskommission, og så sker det også – også selv om det berører regeringen og regeringens medlemmer.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Tak til justitsministeren. Vi går nu over til ordførerrækken, og den første ordfører er hr. Flemming Damgaard Larsen fra Venstre.

Kl. 15.30

Flemming Damgaard Larsen (V):

Da Venstres ordfører har fået forfald, skal jeg på Venstres vegne anføre følgende:

Venstre kan ikke støtte lovforslaget. I Venstre mener vi, at der bør nærmere principielle drøftelser og overvejelser til, før vi udvider adgangen til, at et mindretal i Folketinget kan træffe beslutninger. Det skal således ses i nærmere sammenhæng med grundlovens almindelige regel om flertalsafstemninger.

Der er gode grunde til, at der i grundloven er bestemmelser, der processuelt tilgodeser mindretal, altså giver mindretalsbeskyttelse, som vi f.eks. kender det med hensyn til at kræve afholdelse af folkeafstemninger. Men derfra og til at indføre et princip om, at et mindretal også kan træffe beslutninger, er der et stykke vej, som vi i Venstre mener skal overvejes meget nøje, bl.a. med hensyn til konsekvenser m.m. Denne principielle debat og overvejelse går Venstre gerne ind i.

På baggrund af det anførte kan Venstre ikke støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg ved godt, at man normalt ikke spørger, når en ordfører taler på en andens vegne, men det er et personligt spørgsmål: Synes hr. Flemming Damgaard Larsen, det var fornuftigt, at tamsagen blev undersøgt, eller ville det have været bedst, om flertallet var forblevet intakt, så man ikke havde fået den undersøgt?